

Kampkrant 5 - 2018

Almere - Woensdag 8 augustus 2018

De kampkrant is een unieke uitgave van de Stichting Nationaal Modelvliegekamp

Amati-award in teken van inventiviteit en omkoping

De tot ver over de grenzen bekende wedstrijd, waarbij techniek, vliegkunst en fysiek uithoudingsvermogen samengaan, vond ook dit keer weer plaats in uitdagende weersomstandigheden. De moeilijkheidsfactor werd nog met een factor 1,7 vergroot dankzij de bekende rommelige wedstrijdleider, die, anders dan bijvoorbeeld John, ter plekke de regels pleegt aan te passen en andere onzekerheden meteen inbouwt zodra ook maar iemand vindt dat het niet eerlijk is of dat het anders moet. En dat wordt dan weer door anderen bestreden zodat uiteindelijk de Jury een beslissing neemt waar iedereen zich morrend bij neerlegt. Och, die goede oude tijden toen John nog gewoon aangaf hoe het zou gaan en men zich daar dankbaar voor zoveel duidelijkheid bij neerlegde. Ja, tijden veranderen. Het was weer een vol fun wedstrijd waarbij

we Robin zagen hollen (althans, daar leek het op), we de toestellen regelmatig vanaf halverwege Lelystad zagen lopen en rollen om maar binnen de pylonnen te geraken. Gelukkig bleef het meeste heel en tot slot zagen we een wel heel uitbundige Otto een werkelijk voortreffelijke kur op muziek uitvoeren. Hij zal je kistje maar opgooien, het zweet breekt je uit. Bijzondere vermelding verdient nog het team 'verzinmaarmat' dat een poging tot omkoping deed. Helaas was het onderhandse aanbod aan de karige kant (twee flesjes drinken en een gevulde koek) te laag, zodat de jury er niet in kon meegaan. Als je wilt omkopen (en dat kan natuurlijk), dan moet je met wat serieuzer zaken komen. Al met al, een leuke wedstrijd met mooie medailles aan het eind!

Alte Kameraden

Mekaar ontmoeten op de club is een ding maar mekaar treffen in een mid-air tijdens het Modelvliegkamp is toch wel heel bijzonder en komt niet elke dag voor.

Het overkwam Peter Veerman en Niels Steingenga van de Goudse Modelvliegclub maar gelukkig konden ze na het gebeuren nog lachen - zie de foto, de brokstukken die eens deel uit maakten van 2 modelvliegtuigen van 2 trotse eigenaren. Vrienden voor het leven zo te zien.

Jets over Almere

De afgelopen dagen hebben we regelmatig tijdens het vliegbedrijf een "slot" gehad om de Jet vliegers (Richard Huizer, Ron Smetsers, Peter Veerman en Joris Crèvecoeur) de kans te geven met hun altijd weer imponerende modellen het luchtruim te kiezen.

Waarom een "slot" zal de doorsnee modelvlieger zich afvragen ?? Eigenlijk kan iedereen het antwoord op deze vraag zelf al wel geven of op z'n minst de reden raden:

In het terreinreglement van MVA is opgenomen dat vliegen met jets op dit terrein is toegestaan onder de voorwaarde dat er geen andere modellen in de lucht zijn. En ja, dit heeft dus alles met veiligheid te maken.

We kunnen steeds weer opnieuw genieten van een vliegende Jet omdat het nog steeds heel bijzonder is, altijd wel een sensationeel schouwspel oplevert en aan het eind van de vlucht spannend is of er een happy landing volgt. Gelukkig gaat het meestal goed en klinkt er applaus op van de toeschouwers die vanaf de

Einduitslag Zomeravond Zweefcompetitie

Totale punten	Naam	Plaats
884	Robbin	1
877	Jeffrey	2
871	Richard H	3
861	Guus	4
859	Ron	5
858	Yannic	6
850	Tim	7
846	Patrick	8
839	Rick	9
836	Luc	10
833	Theo	11
829	Elias	12
808	Ernani	13
771	Lars	14
760	Simon	15
758	Otto	16
726	Bastiaan	17
719	Niek	18
714	Maarten	19
677	Peter	20
667	Alex	21
662	Robin	22
654	Henri	23
646	Niels	24
489	Joe	25
318	Koos	26

zijkant de verrichtingen van de vliegers gade slaan. Bewondering alom!

Laten we dus hopen dat we de rest van de week nog een aantal malen een Jet de lucht in kunnen sturen en ervan mogen genieten.

Sertie: Zo vader zo zoon

Hoogerbrug en Muller

Omdat er meer vaders met zoons zijn dan edities van de kampkrant nemen we vandaag weer twee families onder de loep. Eerst de familie Hoogerbrug. In hun eerste jaar als kampdeelnemer nam Theo zijn zoon Tim als een soort van verstekeling mee naar het kamp in Sittard in 2011. De mannen doen dus nu al voor het 8e jaar mee. Theo en Tim vormen echt een excellent team. Theo bouwt, Tim vliegt het stuk en Theo bouwt. Dat is een mooie cyclische samenwerking. Maar eerlijk is eerlijk, de vliegkunsten zijn er in de loop van de

jaren op vooruit gegaan.

Eric en Robbin Muller kennen we al uit de tijd dat de kampen werden gehouden in Beekbergen, bij Apeldoorn. Na een paar jaartjes van afwezigheid kwamen deze kampveteranen drie jaar geleden weer in beeld op het kamp in Tongeren. Er is al die jaren wel een bijzondere band gebleven met Eric, omdat we ieder jaar, geheel belangeloos, zijn grote aanhangwagen ogen lenen om de spullen van het kamp in te vervoeren. Robbin heeft ons doen beseffen dat Speedy Gonzales helemaal niet zo'n klein muisje is.

Luc's kolommen

Zoals gisteravond beloofd hebben Paul en Rob ons de verkoeling gebracht die wij zo nadrukkelijk behoeven. Bij het ontwaken rond de klok van half 9 was het aanzicht van een grijzige hemel een welkome verschijning. Het nadeel van een zeeklimaat zoals deze heerst in Nederland is de wisselvalligheid van onze weergoden. Het is nauwelijks mogelijk om te wennen aan nieuwe temperaturen en weersinvloeden, omdat deze dagelijks met ingrijpende wisselingen aan ons worden gepresenteerd. De ene dag 34 en de achtereenvolgende dag 24 graden. Het is ook niet ongebruikelijk om per dag alle vier de seizoenen af te gaan. Wij modelvliegers wapenen ons hier tegen met voorraden zonnebrandcrème en paraplu's, zodat wij zo comfortabel mogelijk de dag tegemoet gaan.

Om 11 uur 's ochtends stond de verschoven Amati Award voor de deur. Nu de temperatuur een stuk aangenamer uitviel was het aan niemand minder dan sponsor én deelnemer Rob Crèvecoeur om de wedstrijd te leiden. Het doel van de challenge ligt hem in het tonen van vliegkunsten in samenwerkingsverband. Deelnemers worden geacht in viertallen een kort programma af te werken, waarna een volgend teamlid mag starten. Het toestel moet worden gestart in de 'readybox', waarna een take-off, een looping en een spiraal volgt. Zodra een kist is ge-

land in het vierkant moet deze gedragen worden of op eigen kracht terug naar de readybox worden gestuurd. Het team die deze sequence vier keer in de kortste tijd heeft voltooid, wint.

Dit gaf enkele komische taferelen. Met de heersende wind werden toestellen weggeblazen bij het maken van de figuren en eindigde de looping wel eens in contact met de grond. Dit kan beaamd worden door onze sterprutser Jacco. Een MPX FunCub crashen is een kunst op zich, maar onze beste vriend uit Odoorn heeft het gepresenteerd. Een kort applaus was op zijn plek! Ook Otto Post maakte het spannend. Het landingsgestel van zijn toestel geraakte al los vóór het opstijgen. Een gooi later wapperde de folie aan alle kanten en was het vliegtuig lastig stuurbaar. Ondanks deze hindernis liep het voor hem goed af.

Als taart op de kers kregen wij op deze koele dag heerlijk warme kroketten geserveerd. De inspanning van het modelvliegen en bouwen moet op zijn tijd worden beloond met een goede hap. Helaas zat uitgebreid lunchen er voor Theo niet in. Met noest uithoudingsvermogen en een doorzettingswoede heeft hij zijn durkist aan het lopen gekregen. De fijne afstelling volgt en zo is er goede hoop dat het record van vorig jaar een staartje krijgt.